

عنوان مقاله:

خاستگاه رسوبی و بوم‌شناسی نهشته‌های رودیست‌دار کرتاسه پسین خرم‌آباد حوضه زاگرس

محل انتشار:

فصلنامه علوم زمین، دوره 26، شماره 104 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

ایرج مغفوری مقدم - دانشیار، گروه زمین‌شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه لرستان، لرستان، ایران

خلاصه مقاله:

خاستگاه رسوبی و بوم‌شناسی دیرینه بسترهای دارای رودیست خرم‌آباد در سه برش تنگ شبیخون چمسنگر (سازند تاربور) و پیرشمس‌الدین (بخش بالایی سازند امیران) مورد مطالعه قرار گرفته‌اند. برش‌های تنگ شبیخون و چمسنگر مربوط به زیرپهنه زاگرس رورانده و برش پیرشمس‌الدین مربوط به زیر پهنه لرستان هستند. محتویات فسیلی سه برش نشان‌دهنده سن کرتاسه پسین (ماستریختین میانی تا پسین) بوده که معادل زون زیستی Omphalocyclus- Loftusia Assemblage Zone است. مطالعات سنگ‌نگاری روی نهشته‌های کربناته این سه برش نشان می‌دهند که سازند تاربور و بخش بالایی سازند امیران از ۹ ریزرخساره مربوط به سه کمربند دریای باز سد و دریای نیمه‌محصور تشکیل شده‌اند که بر پایه خاستگاه‌های رسوبی معرفی شده برای رودیست‌ها مربوط به دو پهنه هم‌تافت‌های حاشیه شلف باز زاویه کم (سازند تاربور) و هم‌تافت‌های حاشیه حوضه‌های شلف داخلی پیشرونده (بخش بالایی سازند امیران) هستند. احتمالاً گسل سفیدکوه جداکننده این دو محیط بوده است. در سازند تاربور در برش تنگ شبیخون و بخش بالای سازند امیران به علت ورود مواد آواری و بالا رفتن مواد مغذی و ایجاد شرایط یوتروفی، فراوانی روزن‌بران آگلوتین افزایش یافته است. ولی در برش چمسنگر به علت شرایط الیگوتروفیک، روزن‌بران هیالین بیشتر بوده‌اند. انتشار روزن‌بران و جلبک‌ها نشان می‌دهد که همه نهشته‌های سازند تاربور در بخش نورانی، ولی بخش‌هایی از نهشته‌های کربناته سازند امیران در بخش غیر نورانی انباشته شده‌اند.

کلمات کلیدی:

رودیست، بوم‌شناسی دیرینه، کرتاسه پسین، لرستان، حوضه زاگرس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1384243>

